

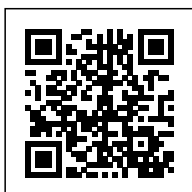

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VII. volební období

77/0

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně
ovzduší**

Zástupce předkladatele: Bis J., Vícha P.
Doručeno poslancům: 8. ledna 2014 v 14:49

Senátní návrh

ZÁKON

ze dne 2014,

kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, se mění takto:

1. V § 11 odst. 5 se ve větě třetí slova „u stacionárního zdroje, jehož“ nahrazují slovy „u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž“.
2. V § 12 odst. 1 se slova „§ 11 odst. 1 a 2 vychází ministerstvo a krajský úřad“ nahrazují slovy „§ 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností“.
3. V § 12 odst. 3 se slova „§ 11 odst. 1 písm. b) nebo § 11 odst. 2 písm. b)“ nahrazují slovy „§ 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 2 písm. b) nebo § 11 odst. 3“.
4. V § 12 odst. 8 se za slova „stacionárního zdroje“ vkládají slova „a pozemní komunikace“.
5. V § 15 odst. 8 se slova „méně než 5 000 Kč“ nahrazují slovy „méně než 50 000 Kč“.
6. V § 17 odst. 3 písm. c) se slova „každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence“ nahrazují slovy „každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok“.
7. V § 37 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.“.
8. V § 39 odst. 1 se slova „využitelného vyrobeného“ zrušují a za slovo „tepla“ se vkládají slova „dodávaného k využití ze stacionárního zdroje“.
9. V § 41 se na konci odstavce 9 doplňuje věta „Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.“.

10. V příloze č. 4 části B se za bod 1 vkládá nový bod 2, který zní:

„2. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.1. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon nedosahuje 100 MW, a které slouží jako záložní zdroje energie, a jejichž provozní hodiny, stanovené postupem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.“.

Dosavadní body 2 až 5 se označují jako body 3 až 6.

11. V příloze č. 10 části I bod 2 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Druh spalovacího zdroje	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	kotle	130	100
Plynné	kotle	120	100
	pístové spalovací motory	500	650
	plynové turbíny	350	100

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,1 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 % v případě kotlů, 5 % v případě pístových spalovacích motorů a 15 % v případě plynových turbín.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. Obecná část

1. Důvod předložení a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Předložený návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, doplňuje možnost výměny emisních stropů mezi provozovateli a odstraňuje další nedostatky současné podoby zákona, vyplývající ze zkušeností s jeho aplikací.

Provozovatelé menších stacionárních zdrojů zahrnutých do přechodného národního plánu jsou stávajícím zněním zákona podstatně znevýhodněni. Zatímco velcí provozovatelé s velkým množstvím zdrojů mohou v rámci portfolia jimi provozovaných zdrojů optimálně rozložit připravované investice ke snižování vlivu na životní prostředí a zvyšování účinnosti výroby energií, menší provozovatelé (často pouze s jedním zdrojem) tuto možnost nemají, což vede ke zbytečnému zvyšování nákladů bez efektu pro životní prostředí. Novelizační bod směřuje k umožnění výměny části emisních stropů mezi provozovateli s vyloučením možnosti zvýšení emisí za Českou republiku i v rámci nejzatíženějších oblastí. Rychlé přijetí této změny je zásadní pro přípravu investic a odstranění nejistoty spojené s provozem stacionárních zdrojů menších provozovatelů.

Novelizační bod týkající se kompenzačních opatření odstraňuje rozdíl jejich aplikace mezi stacionárními zdroji a pozemními komunikacemi, což ušetří náklady na jejich realizaci na straně ředitelství silnic a dálnic příp. měst. Zbývající novelizační body sníží administrativní zátěž na straně podniků i státních institucí a vyjasní plnění některých stanovených povinností. Další návrhy na úpravu zákona snižují administrativní zátěž provozovatelů, čímž dojde při plnění stejných environmentálních požadavků ke snížení nákladů. V některých případech se jedná o nedostatky resp. nepřesnosti, které se ukázaly při aplikaci zákona, a jejichž změnu je potřeba provést neprodleně.

Navrhovaná úprava je tedy velmi důležitá především pro zajištění bezpečnosti dodávek energií, snižuje administrativní náklady provozovatelů, ale nijak nesnižuje environmentální nároky v oblasti ochrany ovzduší.

2. Zhodnocení platného právního stavu

Stávající úprava zákona umožňuje výměnu emisních stropů pouze pro stacionární zdroje provozované jedním provozovatelem. Možnost výměn částí emisních stropů mezi jednotlivými zdroji u jednoho provozovatele umožňuje optimální řízení výroby tepla a elektrické energie. Dochází tak k úsporám paliva a minimalizaci emisí. Menší znečišťovatelé provozující často pouze jediný stacionární zdroj tuto možnost nemají, což jednak neodůvodněně preferuje velké subjekty a současně nevytváří adekvátní přínos pro životní prostředí. I tyto menší výrobci by mohli zefektivnit výrobu energií při možnosti výměny částí emisních stropů mezi sebou. Současný zákon jim to však neumožňuje.

3. Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem i s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právem Evropské unie

Předkládaný návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie, zejména pak se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), která sleduje celkové emisní stropy pro jednotlivé členské státy. Stanovení emisních stropů pro jednotlivé spalovací zdroje je ponecháno zcela na rozhodnutí jednotlivých členských států, přičemž se předpokládá a umožňuje využití flexibilních prvků, pokud tyto povedou k co největšímu snížení emisí v co nejkratším čase a při vynaložení co nejnižších nákladů.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční vliv navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Přijetí navrhované úpravy si nevyžádá finanční náklady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Návrh má pozitivní dopad na podnikatelské prostředí České republiky, protože umožní využití flexibilních mechanismů stávajícího zákona i pro menší výrobce elektřiny a tepla, kteří provozují pouze jeden zdroj. Tím se optimalizuje ekonomická zátěž provozovatelů a dojde ke snížení nákladů při plnění stejných environmentálních požadavků. Výměna emisních stropů v rámci několika zdrojů u jednoho provozovatele je stávajícím platným zněním zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší umožněna. Navržená úprava umožní využít této flexibility i menším výrobcům elektřiny a tepla, kteří neprovozují více zdrojů a jsou nemožností výměn určitým způsobem diskriminováni.

6. Předpokládané sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel a dopady na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady, nemá dopady ani na specifické skupiny obyvatel a nemá ani negativní dopady na životní prostředí. Navržené rozšíření flexibility výměny části emisních stropů nepřináší zhoršení kvality ovzduší v České republice, což je zakotveno ve stávajícím zněním zákona i v předkládaném pozměňovacím návrhu. Spalovací zdroje, kterých se pozměňovací návrh týká, nemají zásadní vliv na kvalitu ovzduší. Navíc všechny pravomoci krajských úřadů a České inspekce životního prostředí zůstávají nedotčeny.

Celkové množství emisí ze zdrojů, kde dochází k výměně, nemůže narůst. Dosavadní výměny části emisních stropů vedly naopak obvykle ke snížení celkových emisí, protože výroba byla přesouvána na ekologičtější a efektivnější zdroje. Zvýšením flexibility také může dojít k přesunu emisí mimo nejzatíženější oblasti České republiky; naopak přesun emisí do těchto oblastí je vyloučen.

7. Zhodnocení platného právního stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava nemá vliv na rovné postavení mužů a žen, a proto je z tohoto hlediska neutrální.

8. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Navrhovaná právní úprava nepřináší podle názoru předkladatele žádný nárůst korupčních rizik.

II. Zvláštní část

K čl. I

K bodům 1 a 4

Ustanovení § 11 odst. 5 je doplněno o výjimku z povinnosti realizovat kompenzační opatření u plánovaných pozemních komunikací, jejichž příspěvek k úrovni znečištění nepřesahuje úroveň stanovenou vyhláškou č. 415/2012 Sb. (§ 27 odst. 1) o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Za současného znění ustanovení (výjimka vztažená pouze ke stacionárním zdrojům) by byl investor povinen realizovat kompenzační opatření již při zcela minimálním imisním příspěvku dopravní stavby splňující podmínky uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona. Musel by tedy navrhnout dostatečná kompenzační opatření vždy, když je stavba umístěvaná do oblasti s překročenými ročními imisními limity nebo by jejím umístěním k překročení těchto limitů došlo.

Ustanovení zároveň zajistí soulad § 11 odst. 5 se zněním § 27 odst. 1 vyhlášky č. 415/2012 Sb., ve kterém je uvedeno, že kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

Zároveň s touto změnou je nutné provést obdobnou úpravu zmocnění v § 12 odst. 8, které stanovuje, že minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění dle § 11 odst. 5 budou stanoveny vyhláškou. I zde musí být v souladu s předchozí úpravou doplněny vedle stacionárních zdrojů i dopravní stavby.

K bodům 2 a 3

Dojde k legislativnímu upřesnění kompetencí v platném zákoně. Ustanovení § 12 odst. 1 a 3 výslovně umožňuje Ministerstvu životního prostředí a krajskému úřadu stanovovat podmínky při vydávání závazných stanovisek nebo povolení provozu z hlediska ochrany a při stanovování těchto podmínek vycházet z programů ke zlepšení kvality ovzduší. Je vhodné, aby obecní úřady obcí s rozšířenou působností při vydávání závazných stanovisek z hlediska ochrany ovzduší rovněž mohly na základě výslovného ustanovení zákona stanovovat takové podmínky, jak je to umožněno ministerstvu a krajskému úřadu. Jde tedy o změny, které lze považovat za legislativní zkvalitnění zákonné úpravy ochrany ovzduší.

K bodu 5

V průběhu projednávání vládního návrhu zákona č. 201/2012 Sb. v Poslanecké sněmovně došlo k přijetí pozměňovacího návrhu, který navýšil částku, od které se platí poplatek za znečišťování ovzduší z původně navrhovaných 5 000 Kč na 50 000 Kč. Současně však již nedošlo ke stejnému navýšení částky, od které je nutné podat poplatkové přiznání. V tuto chvíli tak existuje zcela zbytečná povinnost pro tisíce provozovatelů, kteří oznámí výši svých poplatků, ale krajský úřad toto oznámení, po jeho prověření, založí bez vyměření poplatku.

Předložený návrh tento nedostatek odstraňuje a tím významně snižuje značnou administrativní zátěž provozovatelů i krajských úřadů.

K bodu 6

S ohledem na odklad novely zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, který stanovoval termín pro ohlašování souhrnné provozní evidence podle zákona o ochraně ovzduší je navrženo tento termín stanovit přímo zákonem o ochraně ovzduší. Toto doplnění je nezbytné k zajištění vymahatelnosti ohlášení souhrnné provozní evidence, která je nezbytná pro plnění mezinárodních závazků České republiky (vykazování emisních inventur). Nejedná se o stanovení nové povinnosti, pouze se jedná o nápravu zákonem o ochraně ovzduší již zavedené povinnosti, která je v tuto chvíli imperfektní, protože neobsahuje termín, kdy je každoročně potřeba oznamovací povinnost splnit.

K bodům 7 a 9

Novým zákonem č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší byla mimo jiné do českého právního řádu částečně transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích, konkrétně povinnost plnit přísné emisní limity a možnost využití přechodného národního plánu snižování emisí. V souladu se zákonem o využití tohoto flexibilního mechanismu v závěru loňského roku požádalo 41 provozovatelů provozujících 100 spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Stávající zákon umožňuje v rámci zdrojů zařazených do přechodného národního plánu přesouvání emisních stropů mezi stacionárními zdroji jednoho provozovatele. Tím je na jedné straně umožněna větší flexibilita a optimální rozložení připravované investice ke snižování vlivu na životní prostředí a zvyšování účinnosti výroby energií, na druhé straně ovšem dochází k neodůvodněné diskriminaci menších provozovatelů provozujících v mnoha případech pouze jediný spalovací stacionární zdroj emisí zahrnutý do přechodného národního plánu, kteří tuto flexibilitu nemají možnosti využít.

Omezení možnosti výměny části emisních stropů pouze na zdroje jednoho provozovatele jde nad rámec požadavků evropské legislativy. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 totiž sleduje celkové emisní stropy pro jednotlivé členské státy a stanovení emisních stropů pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje nechává zcela na vůli jednotlivých členských států, přičemž předpokládá a umožňuje využití flexibilních prvků, pokud tyto povedou k co největšímu snížení emisí v co nejkratším čase s vynaložením co nejnižších nákladů.

S ohledem na zajištění rovného přístupu k menším provozovatelům spalovacích stacionárních zdrojů a plné využití možností k co nejrychlejšímu snižování emisí při optimalizaci nákladů je nezbytné umožnit výměnu části emisních stropů mezi spalovacími stacionárními zdroji různých provozovatelů.

Celkové množství emisí vypuštěných ze zdrojů, kde dochází k výměně, nemůže narůst, ale naopak dosavadní výměny emisních stropů vedly obvykle ke snížení emisí, protože výroba byla přesouvána na ekologičtější a efektivnější zdroje. Přesouvání emisních stropů není možné do aglomerací, kde dochází k překračování emisních limitů. Opačný směr možný je a návrh tak může přispět ke snížení emisí v nejhůře postižených oblastech. Emisní stropy uložené v rámci přechodného národního plánu budou součástí integrovaného povolení stacionárního zdroje a jejich změna (výměna) probíhá formou změny tohoto povolení a je tedy plně pod kontrolou Krajských úřadů.

Navržená změna obsahuje rovněž pojistky proti tomu, aby spalovací zdroj odešel ze systému emisních stropů se sníženými stropy a zanechal v systému stropů část svých stropů,

což by nebylo v souladu s legislativou Evropské unie. Pokud tedy poklesne celkový jmenovitý příkon spalovacího stacionárního zdroje pod 50 MW nebo poklesne až na 0 a dojde k úplnému ukončení provozu zdroje, nelze výměnu z tohoto zdroje při opuštění systému emisních stropů realizovat.

K bodu 8

Platný zákon používá nejasný pojem „využitelné vyrobené teplo“, který není nijak blíže definován a umožňuje různé interpretace, což vytváří nejistotu ohledně nároku konkrétních provozovatelů účastnit se přechodného režimu pro výrobce tepla. Návrh proto zpřesňuje jednu z podmínek, za kterých mají konkrétní provozovatelé nárok účastnit se přechodného režimu pro výrobce tepla. Navržený text je v souladu s obsahem, smyslem a cílem směrnice 2010/75/EU. Přechodný režim se má týkat výrobců tepla, kteří vyrábějí teplo a dodávají jej převážně do veřejné sítě, tedy do soustavy zásobování tepelnou energií. Tyto výrobce je potřeba jasně odlišit od provozovatelů, kteří se nemohou přechodného režimu účastnit, protože většina jimi dodávaného tepla není dodávána do soustavy zásobování tepelnou energií. Jedná se například o přímé dodávky tepla k využití pro technologické ohřevy v průmyslových procesech.

K bodu 10

Povinnost kontinuálního emisního monitoringu pro vybrané znečišťující látky je ukládána provozovatelům emisně významných zdrojů s vyššími ročními hmotnostními toky znečišťujících látek a nutnou trvalou kontrolou řádné funkce emise snižujících zařízení. Instalace kontinuálního monitoringu emisí na záložní zdroje energie, které jsou provozovány pouze po omezenou dobu (max. 12 dní v kalendářním roce), je vzhledem k požadavkům na vyhodnocování kontinuálního měření a vyhodnocování plnění emisních limitů, stanovených prováděcí vyhláškou k zákonu, problematicky proveditelná, postrádá smysl kontroly funkce zařízení snižujících emise a vytváří neúčelné náklady. Proto je navrženo záložní zdroje energie, které nedosahují celkového jmenovitého tepelného příkonu 100 MW v souladu s textem směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích, z této povinnosti vyloučit. U těchto zdrojů se stejně jako podle předchozí právní úpravy bude nadále provádět jednorázové měření emisí.

K bodu 11

Stávajícím zněním přílohy č. 10 zákona o ochraně ovzduší stanovené hodnoty mezních hodnot emisí pro oxid uhelnatý (CO) a oxidy dusíku (NO_x) se podle § 16 odst. 2 vztahují na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění. Zařízení, u kterých výrobce či dovozce nedoloží splnění těchto mezních hodnot emisí, nemohou být od 1. ledna 2014 resp. 1. ledna 2018 uváděna na trh.

Ze samotných hodnot a referenčních podmínek (obsah 3 % kyslíku v poznámce pod tabulkami), které jsou v zákoně uvedeny, je patrné, že cílem bylo stanovit kritéria především pro kotle. Zdrojem tepla pro teplovodní soustavu vytápění však mohou být také spalovací motory nebo spalovací turbíny, které jsou zdroji tzv. kogeneračními, tedy zdroji tepla i mechanické energie, která je nejčastěji využívána k výrobě elektřiny. Tyto spalovací stacionární zdroje znečišťování ovzduší mohou tedy sloužit také jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu vytápění a proto se na ně příloha 10 rovněž vztahuje. Spalovací motory a spalovací turbíny v současnosti dodávané na trh však nejsou schopny dosahovat stejných hodnot emisí jako kotle. Uzavření trhu pro tyto dvě skupiny zařízení přitom nebylo a ani nemohlo být cílem zákona.

Obě tyto skupiny kogeneračních zdrojů lze považovat za ekologické zdroje tepla, neboť v nich dochází k vysoce účinné kombinované výrobě elektřiny a tepla a tedy lepšímu využití energie obsažené v palivu, kterým je nejčastěji zemní plyn nebo bioplyn. Zvyšování energetické účinnosti patří mezi dlouhodobé cíle Státní politiky životního prostředí České republiky na léta 2012-2020. Mezi opatřeními pro zajištění plnění tohoto závazku je uvedena podpora nárůstu podílu kombinované výroby tepla a elektřiny. Navržená změna zákona je tak plně v souladu s tímto strategickým cílem a souvisejícím opatřením.

Současně lze konstatovat, že v České republice jsou již tato zařízení vyráběna a zákazem jejich prodeje na domácím trhu by došlo k poškození těchto výrobců. Z výše uvedených důvodů je navrženo doplnit do tabulky č. 2 v části I přílohy č. 10 zvláštní mezní hodnoty emisí pro pístové spalovací motory a plynové turbíny. Navrhované hodnoty vychází z hodnot stanovených pro stejná zařízení vyššího výkonu ve vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Obecně lze konstatovat, že legislativa řady evropských států neřeší samostatně požadavky na emise u takto malých zdrojů nebo se zaměřuje především na emise oxidů dusíku nebo zahrnuje tyto požadavky do technických norem. Například emisní limity v německém předpisu TA-Luft jsou u zdrojů s pístovým spalovacím motorem stanoveny pro tepelný příkon v palivu od 0 do 3 MW v úrovni uvedené v návrhu tabulky č. 2 přílohy 10 části I.

Návrh regulace takto malých zdrojů je proveden s ohledem na ochranu kvality ovzduší. Navrhované hodnoty jsou pro české i zahraniční výrobce dosažitelné a řada výrobců jejich splnění deklaruje již dnes.

Současně je třeba upozornit na to, že bylo vydáno Nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů. Tímto předpisem jsou s účinností od 26. září 2018 nově definovány požadavky na emise oxidů dusíku u kotlů a kogeneračních jednotek využívajících jako palivo plynná a kapalná paliva. Dle informací z Ministerstva životního prostředí bude toto nařízení komise zohledněno až v rámci chystané řádné novely zákona o ochraně ovzduší, která projde standardním legislativním procesem. Vzhledem k tomu, že přímo použitelné evropské požadavky začnou platit až od 26. září 2018, je předmětem navrhované změny pouze řešení akutního problému, kterým jsou dle přílohy č. 10 zákona o ochraně ovzduší požadavky stanovené v bodu 2 části I, a to s účinností od 1. ledna 2014.

K čl. II

Navrhuje se, aby novela nabyla své účinnosti co nejdříve a proto se stanoví jen minimální legisvakantní lhůta.

V Praze dne 18. prosince 2013

Milan Štěch, v. r.
předseda Senátu

Platné znění části zákona s vyznačením navrhovaných změn

§ 11

...

(5) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají ~~u stacionárního zdroje, jehož~~ u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle ~~§ 11 odst. 1 a 2 vychází ministerstvo a krajský úřad~~ § 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

...

(3) ~~Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) nebo § 11 odst. 2 písm. b) § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 2 písm. b) nebo § 11 odst. 3 a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, obsahuje podmínky umístění stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) také příslušná kompenzační opatření.~~

...

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje a pozemní komunikace k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5.

§ 15

Poplatek za znečišťování

...

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu¹¹⁾. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí ~~méně než 5 000 Kč~~ méně než 50 000 Kč.

§ 17

...

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

- a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,
- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a ~~každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence~~ každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,
- d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,
- e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,
- f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,
- g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba

kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena¹⁴⁾; provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,

h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,

i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu,

j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

§ 37

Přechodný národní plán

...

(2) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacím stacionárním zdrojům. Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.

§ 39

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud nejméně 50 % využitelného vyrobeného tepla dodávaného k využití ze stacionárního zdroje, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona²⁶⁾.

§ 41

...

(9) U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci. Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.

Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

...

Část B - Kontinuální měření emisí

1. Kontinuální měření emisí provádí

1.1. spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,

1.2. spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 nebo 8 je 100 MW a vyšší pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,

1.3. stacionární zdroj ve kterém probíhá výroba vápna a výroba cementu (kód 5.1.1. až 5.1.6. v příloze č. 2 k tomuto zákonu) a zpracování magnezitu pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý a oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý pokud jejich hmotnostní tok překračuje 15 kg/h,

1.4. stacionární zdroj, ve kterém je tepelně zpracován odpad, pro oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý, oxid uhelnatý, tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík, plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík a oxid siřičitý nebo

1.5. stacionární zdroj na výrobu oxidu titaničitého pro tuhé znečišťující látky na hlavním výduchu zdroje, a dále pro oxidy síry z procesu rozkladu a kalcinace u sulfátového procesu a pro chlór z chloridového procesu,

1.6. stacionární zdroj, ve kterém je tepelně zpracován odpad, pro oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý, oxid uhelnatý, tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík, plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík a oxid siřičitý nebo

1.7 stacionární zdroj výše neuvedený v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu pro znečišťující látky, jejichž roční hmotnostní tok překračuje při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající specifickému emisnímu limitu hodnoty

a) 200 t tuhých znečišťujících látek,

b) 1000 t oxidu siřičitého,

- c) 4 t chloru a jeho plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,
- d) 2 t plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor,
- e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,
- f) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
- g) 1 t sulfanu,
- h) 50 t oxidu uhelnatého.

2. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.1. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon nedosahuje 100 MW, a které slouží jako záložní zdroje energie, a jejichž provozní hodiny, stanovené postupem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.

2. 3. Kontinuální měření emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého podle bodů 1.1. a 1.2. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně zemní plyn a v případě bodu 1.1. také na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 100 MW spalující plynná paliva, jejichž spálením nemohou být do ovzduší vneseny vyšší koncentrace znečišťujících látek než spálením odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu, a dále v případě emisí oxidu siřičitého na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně kapalné palivo, u kterého dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit a pokud není spalovací stacionární zdroj vybaven odsiřovacím zařízením. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.2. se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, u nichž krajský úřad posoudí, že jsou umístěny tak, že by s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům jejich odpadní plyny nemohly být odváděny společným komínem, bez ohledu na počet komínových průduchů. V těchto případech se provádí jednorázové měření emisí.

~~3.~~ 4. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík podle bodu 1.4. této přílohy je možné upustit, jestliže se provádí čištění od anorganických sloučenin chloru nebo probíhá technologický proces, který zajišťuje, že nejsou překračovány specifické emisní limity plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík. V takovém případě se emise plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík ověřují jednorázovým měřením emisí.

4. 5. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík, plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík a oxidu siřičitého podle bodu 1.4. této přílohy je možné v povolení provozu stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, upustit, pokud provozovatel prokáže, že úroveň znečišťování těmito znečišťujícími látkami nemůže přesáhnout specifické emisní limity. V takovém případě se emise těchto znečišťujících látek ověřují jednorázovým měřením emisí.

~~5.~~ 6. Vedle zjišťování úrovně znečišťování se kontinuálně měří stavové a vztažné veličiny a v případě tepelného zpracování odpadu provozní parametry procesu, a to teploty spalin v

blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu. Kontinuální měření obsahu vodních par se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen.

Příloha č. 10 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Část I.

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2014

...

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
-	-	mg.m ⁻³	
Kapalné	≤ 300	130	80
Plynné	≤ 300	65	80

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3%.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Druh spalovacího zdroje	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	kotle	130	100
Plynné	kotle	120	100
	pístové spalovací motory	500	650
	plynové turbíny	350	100

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,1 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 % v případě kotlů, 5 % v případě pístových spalovacích motorů a 15 % v případě plynových turbín.

